

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Ex sancti Basilii interpretatione in Isaiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

priam. Cumque vim faceret, penitus non acquieuit. Et post pauca: Dixitque Giezi puer viri Dei: Pepercit dominus meus Naaman Syro isti, ut non acciperet ab eo quae attulit. Vixit Dominus, quia curram post eum, et accipiam ab eo aliquid. Et secutus est Giezi post tergum Naaman.

4. Reg. 5. Et post pauca: Et dixit Naaman: Accipe talentum argenti. Et coegit eum, ligauitque duo talenta argenti in duobus saccis, et duplicia vestimenta. Et post alia: Et dixit Elifaeus: Vnde venis Giezi? Qui respondit: Non inuit seruus tuus quoquam. At ille ait: Nonne cor meum in presenti erat, quando reuersus est homo de curru suo in occursum tui? Nunc igitur accepisti argentum, et accepisti vestes, ut emas oliueta, et vineas, et oves, et boues, et seruos, et ancillas: sed lepra Naaman adhaerbit tibi et semini tuo in sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

In cap. 8. post medium. Ex sancti Basilii interpretatione in Isaiam.

Legem dedit in adiutorium, ut dicant; non sicut hoc de quo non licet dare munera. Haec vero lex non est sicut verbum hoc quod est in ventriloquo: non enim ad deceptionem excogitata est, sicut illa, sed magistra est veritatis. & illi quidem * in argento diuinant. Hoc enim est quod derideretur, quia & argentum eis tribuunt mercedem fallaciae hi qui decipiuntur. Hoc autem verbum, id est legis, non est tale, ut munera dent pro eo. Nemo enim gratiam Dei laodasi μισθὸν τῆ ψεύδους ἀπατάμῳ. ποδο δὲ τὸ ῥῆμα, οὐδὲ ἐστὶ ποιόσπον, ὡς δῶρα δοῦναι πρὸς αὐτῶν.

* pro arg.

λομαι. Ἐπαρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, ἔπειθῆσε. καὶ μετ' ὀλίγα· καὶ εἶπε Γιεζὴ τὸ παιδάριον Ἐλισαίῃ· ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τῆς Νεεμαν τῆς Σύρου, ἵνα λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτῶν ἐν κρηνοῦ. ἢ κύριος, εἰ μὴ δράμωμαι ὀπίσω αὐτῶν, ἔλθωμαι πρὸς αὐτῶν π. καὶ ἐδίωξε Γιεζὴ ὀπίσω Νεεμαν. καὶ μετ' βραχέα· ἔειπε Νεεμαν· λαβεῖ δὴ τάλαντον ἀργυρίου. καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δύοσι θυλακίοις, ἔδωκε δὲ ἄλλα σαρμύρας σολάς. ἔμεν ἔπειτα· ἔειπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαίῃ· πόθεν Γιεζὴ; ἔειπε Γιεζὴ· οὐ πεπόρευται ὁ δούλος σου ἐνταῦθα καὶ ἐνταῦθα. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαίῃ· οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετ' ἑσέ, ἔδοξα, ὅτι ἀπέστρεψεν ὁ αἰὲρ ἀπὸ τῆς ἀρμάτος εἰς σωματῆσόν σου; ἔνω ἔλαβες τὸ ἀργύριον, ἔνω ἔλαβες ἔτι ἱμάτια· καὶ λίβη ἐν αὐτῷ κήποις, ἔτι ἐλαμῖνα, ἔτι ἀμπέλωνα, καὶ πρῶτατα, ἔτι βόας, καὶ πῦδας, ἔτι παιδικίας· ἔτι ἡ λέπρα Νεεμαν κολληθήσεται ἐν σοὶ ἔτι ἐν τῷ σπέρματι σου εἰς αἰῶνα. καὶ ἔζηθεν ἐν τῷ πρῶτω ποταμῷ αὐτῶν λελεπρωμένος ὡσεὶ χιόν.

Τὸ ἀγίου Βασιλείου ἐκ τῆς εἰς Ἡσαίαν ἐρμηνείας.

Νόμον ἔδωκεν εἰς βοήθειαν, ἵνα εἴπωσαν, οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τῆς πο, πρὸς οὐκ ἐστὶ δῶρα δοῦναι πρὸς αὐτῶν. οὐτως δὲ ὁ νόμος ἐκ ἐστὶν ὡς τὸ ῥῆμα ποδο ἔστι γαρσμιμῶδου. οὐ γὰρ πρὸς ἀπάτην ἐπινοήσεται, ὡς πρὸς ἐκείνα, ἀλλὰ ἀληθείας ὅτι διδάσκαλος. καὶ κείνοι μὲν ἐπὶ ἀργυρίῳ μαρτυροῦνται· ποδο γὰρ ὅτι τὸ καταγέλαστον, ὅτι ἀργύριον αὐτοῖς πρὸς τοῦ μισθὸν τῆ ψεύδους ἀπατάμῳ. ποδο δὲ τὸ ῥῆμα, οὐδέ ἐστὶ νόμος, ἐκ ἐστὶ ποιόσπον, ὡς δῶρα δοῦναι πρὸς αὐτῶν. οὐδὲ ἐστὶ γὰρ πρὸς τὸ λαβεῖν τῆς ποδο

ANNO CHRISTI 787.

ἀπο δίδεται. δωρεὰν, φησὶν, ἐλάβετε, δωρεὰν δὲ περὶ ὅπως ἠγανάκτησε Πέτρος ἐπὶ τῷ Σίμωνι θεγύλειον ὑπερπῆς τῆς πνεύματος χάριτος προσκομισαν; τὸ θεγύλειον σου, φησὶ, σὺ σοὶ εἶπεις ἀπώλεσθαι, ὅτι ἐνόμισας τὴν δωρεὰν τῆς θεοῦ διὰ χρημάτων κτάσθαι. ἐκ ἐστὶν οὖν ὁ τῆς βασιλείου λόγος ὡς τὰ πωλουμένα ῥήματα τῆς ἐργαστημύθων. πῶς δὲ πῶς δοίη ἀξίον αὐτῶν ἀντάλλαγμα; ἀκούε τῆς Δαβὶδ ἀπορωῦτος καὶ λέγοντος· τί δὲ ταπεινώσω τὸ κρεῖον πρὸ πάντων ὧν αὐτὰ πέδωκέ μοι; ἐκ ἐστὶν οὖν δῶρον διδόναι πρὸς τὸ πύπου ἀντάξια τῆς ἀπ' αὐτοῦ χάριτος. ἐν δῶρον ἀξίον, ἡ φυλακὴ τῆς δωρηθέντος. ὁ δοῦν τοῦ ἀποταρῶν, οὐχὶ πρὸς ἀπαιτεῖ τῆς δωρηθέντος, ἀλλὰ φυλακὴν ἀξίον τῆς δωρηθέντος.

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν ὑφ' αὐτὸν ἐπισκόπους, ὡς τὴν μὴ χρυσοποιεῖν ἐπὶ χρυσίμασιν.

Νομίζοις μὴ ἀμφοτέρωθεν, τῷ μὴ ἀμα προσλαμβάνειν, ἀλλὰ μὴ τῷ χρυσοποιεῖν λαμβάνειν. λαβεῖν δὲ δεῖν ὅπερ ἔστι τὸ λαβεῖν. παρακαλῶ οὖν, πάντῃ τῷ προσδοκῶν, μᾶλλον δὲ τῷ προσλαβόντῃ τῷ ἐπὶ γέννησαν δόξασθαι, καὶ μὴ τὰς χεῖρας μολύνοντες ποιούτους λήμμασιν, εἰ αὐτὸν ἀναξίους ποιήσῃ τῆς ἐπιτελεῖν ἅγια μυστήρια.

Εκ τῆς βίου τῆς ἀγίου Ἰωάννου τῆς Χρυσόστομου.

Προσῆλθεν ὁ τῆς μακροχρησίας ἡμῖν ἄγιος τοῖς ἐπισκόποις πᾶσιν Εὐσέβιος ὁ κατήγορος τῆς ἐξ λοιπῶν ἐπι- Concil. Tom. 19.

venumdat. *Gratis, inquit, accipistis, gratis date.* Vides, qualiter indignatus Petrus sit contra Simonem, pecuniam pro Spiritus sancti gratia offerentem? *Pecunia tua, inquit, tecum sit in perditionem; quia existimasti donum Dei per pecuniam possidere.* Non est ergo euangelii sermo, sicut verba quæ venduntur a ventri loquis. Quid enim dabit quicquam dignum pro eis in commutationem? Audi David hæsitantem atque dicentem: *Quid retribuam Domino pro omnibus que retribuit mihi?* Non possunt ergo munera dari de hoc condigna gratia, quæ ab ipso est. Vnum est donum dignum, custodia videlicet eius quod donatum est. Qui dedit tibi thesaurum, non precium repetit dati, sed custodiam dignam eius quod datum est.

Eiusdem ex epistola ad episcopos destinata qui sub ipso erant, ut non manus imponerent per pecunias.

Existimant se non peccare, quia non pariter cum manus impositione munus accipiunt. Accipere autem est, quando cumque accipiatur. Rogo ergo, ut hanc oblationem, imo vero * terrenum commodum deponatis, & ne manus talibus contaminantes acceptionibus, vosmetipsos indignos faciatis celebrandi sancta mysteria.

De vita sancti Iohannis oris aurci.

Accessit ille qui longæ nobis erat disputationis auctor, ad episcopos omnes, Eusebius videlicet accusator sex reliquorum e- O o o o ij

Math. 10.

Act. 8.

Psal. 115.

* inductio-nem in gehennam